

7 Αυγούστου 2016

Όμορφος περίπατος στο περιβόλι της Παναγιάς (Αιμίλιος Γάσπαρης)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/2awmrMK>]

Περιβόλια που δίδετε καλές τροφές στους μοναχούς και σ' όσους τους επισκέπτονται. Από ψηλά θαυμάζω την τάξη της δουλειάς των υποτακτικών που φτιάχνουν τα αυλάκια, τις γυροβολιές στις ρίζες των πλατάνων και των καστανιών. Πηγές που χαρίζουν μπόλικο νερό στα περιβόλια του ουρανού. Κατεβαίνοντας δίπλα στους φράχτες, στις πόρτες με τους σταυρούς που έκλειναν την παρουσία του θεού στη γη, θαύμαζα και απορούσα. Πλούσια αγαθά για το σώμα και τη ψυχή και οι προσκυνητές θα έχουν να δουν και να δοκιμάσουν στα μοναστήρια. Εκεί τα πρώτα θεμέλια χαμηλά που ζώνουν τα αθέατα, τις ρίζες τις πολύφερνες.

Ο Άθωνας από τα ανατολικά

Τα δάση γέρνουν στη θάλασσα, παίζουν και βρέχονται από το κύμα. Αλμύρα στάζουν οι πευκοβελόνες και οι ελιές γελούν στο αεράκι. Δρόμοι και δρομάκια μυρωμένα μας φέρνουν ως τα μέσα σε απόκρυφα και απάτητα σήματα. Άγρια βλάστηση. Αλλού η γη παρθένα στο περιβόλι της Παναγιάς, έτοιμη να μας δώσει τους καρπούς της. Δέντρα ψηλά, δέντρα πολλά καρπίζουν. Πλαγιές κατάφυτες, κυματιστές, πολλές πλαγιές, πλούσιες σε αγαθά. Πότε μια ίσια γραμμή οι βράχοι της κορυφής πάνω πρασινισμένοι. Πλαγιές που πέφτουν άλλοτε απαλά κι άλλοτε πάλι απότομα στην άγρια θάλασσα. Όρος που σβήνει ολόδροσο στο κύμα. Στις μικρές παραλίες και στα μοναστήρια των ποικίλων πλέξεων.

Δροσιά βελανιδιάς και κορμός γερός στο πράσινο. Πυκνός χορός ατελείωτος στο μονοπάτι για το Βατοπαίδι. Στις ρεματιές μικροπαίζει ένα ρυάκι, τα βάτα και οι σπάρτοι σκορπούν χίλια αρώματα. Γη, όμορφη γη στο θεϊκό βουνό για τους ανθρώπους. Όρος του ανθρώπου να χαρεί όσα εδώ στο Όρος του τα κρατεί με αφθονία στα χέρια, καρπούς ολόδροσους, προκλητικούς και στον ουρανό ακόμα. Γαλήνιο σκέπασμα τα φύλλα της λεύκας, που γέρνουν και παίζουν αλλιώς στο φως του ήλιου. Ξεκούραση λίγων λεπτών μετά τον ανήφορο ώρας πολλής στο γύρισμα του λόφου. Είχα σημάδι την κορυφή για να φτάσω να δω το γέρμα της ως τη θάλασσα. Λαχάνιασμα που αξίζει κι άλλο ακόμα γιατί η ανταμοιβή είναι πολλή,

είναι περίσσια.

Κάτω από το βαθύ ίσκιο της λεύκας την ώρα του μεσημεριού, που όλα καίγονται και λάμπουν φωτισμένα με όση δύναμη έχει ο ήλιος, τα σώματα. Η θάλασσα στέλνει πίσω της πυρωμένες ακτίνες και ελαφρά κυματίζει σε μια αχνογαλάζια ομίχλη στην άκρη των βουνών. Βρέχονται οι ακτές, η άχνα και ο αφρός τυλίγει τα μακρινά καμπαναριά και τους πύργους των μοναστηριών. Οι μπλε δρόμοι στη ζέστη του μεσημεριού οδηγούν μες στον αιθέρα στις μονές, εκεί στου Παντοκράτορα και στου Σταυρονικήτα. Λάμπουν οι ελιές και τα κυπαρίσσια στην απέναντι πλαγιά και στην εδώ οι κορυφές των δέντρων παίζουν και γιορτάζουν και χίλιες ακτίνες μοιράζουν. Σκόνη χρυσή αιωρείται και πεταλούδες και ότι θες. Σπαθίζουν χελιδόνια, μακριά κόκκινο το Βατοπαίδι και οι επιθυμίες.

Κείμενο 9

Στιγμές στο Όρος. Δεύτερες

Ταρσανάδες κτισμένοι με πέτρα και κρυμμένοι σε απάνεμα μέρη από το κύμα και τον αγέρα. Βρεγμένοι με την αλμύρα κάτω από το πράσινο βουνό. Στον κόλπο του κάθε μοναστηριού καμαρωτές στο Όρος θήκες. Περίτρανοι φύλακες για ότι πλέει. Οι ταξιδιώτες έχουν για σας να πουν τα πλούτη σας και τη σιγουριά σας.

Στην απλόχωρη αυλή μιλούσαν μ' άσπρα γένια ντυμένοι μαύρα. Λέγανε τις σκέψεις που βοηθούσαν και συμβουλές δίνανε στους αδελφούς. Εγκράτεια, πίστη και ελπίδα. Για τον Ουράνιο Θεό αγώνες νέοι. Αυτό το βράδυ καθώς η νύκτα κατεβαίνει και ένας ύμνος χωρεί. Όσοι μένουν ξάγρυπνοι και μόνοι για τη σωτηρία σεμνοί πατέρες μια ζωή.

[Συνεχίζεται]